

Ο συμπαθέστατος Ροστρόποβιτς δοκιμάζει το κοντσέρτο του Ντθόρζακ προχθές το βράδυ στο Ηρώδειο

Τραγουδούσε ο «Σλάββα»

ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ! Και όμως γεγονός! Δεν υπάρχουν 5.000 Έλληνες που να επιθυμούν να ακούσουν τον Μοτσίλαβ Ροστρόποβιτς!

Όχι δεν γέμισε χθες το Ηρώδειο για τη δεύτερη καλοκαιριακή συναυλία της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών με σολίστα τον διάσημο Ρώσο τσελίστα. Οι προσελθόντες δεν ξεπέρασαν τις 4.000. Όμως...

Όμως ο ήχος του συμπαθέστατου «Σλάββα», παλιού φίλου του αθηναϊκού κοινού, γέμισε το θέατρο. Μεστός, ώριμος, βαθύς σαν αναστεναγμός.

Αναλλοίωτος

Ο Ροστρόποβιτς, αναλλοίωτος από το χρό-

Ρεπορτάζ: Γ. ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΗΣ

νο - το γνώριμο γυμνό κεφάλι στεφανωμένο με τα λευκά μαλλιά, τα γυαλιά με το μεταλλικό σκελετό, το ίδιο πάθος - «τραγουδούσε». Και το κοντσέρτο του Ντθόρζακ που ερμήνευσε, από τα πιο αγαπημένα του κοινού αλλά και των δεξιότεχνών του τσέλο, του έδινε τη δυνατότητα να τραγουδήσει.

Όταν τελείωσε χειροκροτήθηκε θερμά και με πολλά «μπράβο», που τον έφεραν και πάλι στη σκηνή με το τσέλο του για να δώσει ως «ανκόρ» τη Σαραμπάντα από την Τρίτη Σουίτα του Μπαχ - άλλη μια στιγμή ανάτασης στη χθεσινή δροσερή βραδιά.

Η συναυλία κινήθηκε σε άξονες μελωδικούς. Άνοιξε με το «Συμφωνικό προλούδιο» του Διονυσίου Λαυράγκα και έκλεισε με την Πρώτη Συμφωνία του Μπραμς υπό τη διεύθυνση του Ανδρέα Παρίδη, που μ' ένα «φτάνει» επιτακτικό, «έκοψε τον δήχα» των φωτογράφων, οι οποίοι υποδέχθηκαν τον Ροστρόποβιτς μ' έναν καταγιοσμό φλας.

Τη συναυλία παρακολούθησαν ο δήμαρχος Αθηναίων κ. Αντώνης Τρίτσης και μεταξύ άλλων οι: Μενέλαος Παλλάντιος, Αλέξανδρος Συμεωνίδης, Λεωνίδα Καβάκος, Βούλα Ζουμπούλακη, ο συμπατριώτης του σολίστα Ίγκορ Μοϊσέγιεφ και η σύζυγός του Γκαλίνα Βισνιέφσκαγια.

Αυτός καλά, κι εμείς καλύτερα

Οικουμενική σόουλ από τον Τζέιμς Μπράουν

ΚΑΛΥΤΕΡΑ. Καλύτερα από ποτέ. Τραγουδούσε «I feel good», ο Τζέιμς Μπράουν και - κρατήστε το στο μυαλό σας - χθες βράδυ, 8η Ιουλίου, λίγο μετά τις 10, το εννοούσε κιόλας.

Αισθανόταν καλά κι εμείς καλύτερα. Εμείς και οι θύρες του «πετάλου», ο αγωνιστικός χώρος, οι γύρω ταράτσες, οι περριοί και το καφενείο της γωνίας, μια και επεισόδια δεν είχε. Ο νονός της σόουλ και «μπα-

μπάς» της μουσικής που ακολούθησε, έχει λοιπόν επιστρέψει - δεν μας είπαν ψέματα, όσοι μας τα 'λεγαν απ' το Γουέμπλεϊ της Αγγλίας - και έχει έρθει για να μείνει. Μπορούν πια να σταματήσουν οι κακές γλώσσες και οι κακντρεχείς. Η σόουλ χθες βράδυ ήταν πύρινο ποτάμι, το

Ρεπορτάζ: ΜΑΡΙΑ ΜΑΡΚΟΥΛΗ

φανκ, «καυτό» σαν το μάτι της κουζίνας, κι εκείνος, ένας θρύλος ολοζώντανος, με σειρήνια και παράσημα, και με μια μπότερα όλο λάμψεις, την οποία έριξε

στους ώμους του, όταν αργά, έπεσε «δροσιά» στον χλοοτάπητα.

Ιδρωμένος

Διότι είχε ιδρώσει - εργάζεται σκληρά, το γνωρίζετε - είχε χορέψει, είχε «σπάσει» τους γο-

φούς και είχε λιώσει τα τακούνια του, και αν τον έβλεπε από μια γωνιά ο Mc Hammer θα έπεφτε σε σκέλη βιθαμίνες. Τώρα που γύρισε τ' αφεντικό, τι δουλειά να κάνει;

Δεν μοχθούσε, μόνος στη σκηνή. Τουναντίον το σόου ήταν υπερπαραγωγή του Χόλιγουντ.

Μια από τις χαρακτηριστικές στιγμές της βραδιάς. Ο Τζέιμς Μπράουν παραστατικός, όπως πάντα, και οι κοπέλες του μπαλέτου, εκφραστικές με τον τρόπο τους

Και τι δεν είχε! Τα μπαλέτα, του, τις μαζορέτες, πολυμελή ορχήστρα, τρεις κυρίες στα πράσινα και πρώτες στα φωνητικά, και ένα τρελό σαξόφωνο που ξέφευγε στις εισαγωγές, ή όπου αλλού μπορούσε.

Είτε οι μιυάλαντες ήταν εκείνες, οι κλασικές - It's a man's World ή Please Please Please, είτε ήταν εκείνα τα εκκωφαντικά Sex Machine και το Funky Time, η φωνή του κ. Μπράουν, κοφτερή και αλύγιστη απ' την αρχή ως τέλος αποκάλυψε τα χαρτιά του. Έχει περάσει για τα καλά στην επίθεση, και ποιος μπορεί τώρα να τον σταματήσει!

«Έχω γυρίσει»

«Αθήνα, είμαι τόσο καλά που θέλω να φωνάξω», λύγιζε τα γόνατα, και φώναζε. «Έχω γυρίσει», και το σόου δεν φαινόταν να τελειώνει πουθενά, σα να του είχε λείψει - μετά τα δυο χρόνια στη φυλακή - ο κόσμος, ο θόρυβος, η μουσική, τα γήπεδα, τα φώτα, ο χορός, το κέφι, γιατί, όπως και να τον περιγράφουν ό,τι και να πουν γι' αυτόν - το είπε ο ίδιος - αυτός θα είναι ο Τζέιμς Μπράουν. Κυρίες και κύριοι, ακόμη ένα χειροκρότημα.

Η σημερινή μέρα στη ζωή του **ΜΟΤΣΑΡΤ**

Τρίτη 9 Ιουλίου

1766: Οι Μότσαρτ φεύγουν σήμερα από το Παρίσι, γυρίζοντας στη Γερμανία

1778: Ο Μότσαρτ στο Παρίσι. Σήμερα μόνο, έξι ολόκληρες μέρες μετά το θάνατο της μητέρας του, αποφασίζει να φανερώσει στον πατέρα του το μοιραίο. Τα λόγια παρηγοριάς του ηχούν τυπικά: «Έτσι το θέλησε ο Παντοδύναμος, τι μπορούμε να κάνουμε τάχα εμείς ενάντια στη θέλησή του; Δεν τη χάσαμε για πάντα, μία μέρα θα ξανασυναντηθούμε, το χαρούμενοι και πιο ευτυχημένοι απ' ό,τι σε τούτο τον κόσμο...». Αυτό που ξενίζει, είναι ότι και πάλι, ύστερα από μία σελίδα με ανάλογο περιεχόμενο, ακολουθούν τέσσερις σελίδες που ασχολούνται με θέματα εφήμερα, με κουτσομπολιά του Σάλτσμπουργκ.

1779: Ο Μότσαρτ στο Σάλτσμπουργκ ολοκληρώνει σήμερα την (33η) συμφωνία του σε σι ύψωση (Κ. 319).

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Νίκος Σαραντάκος

Κηλαηδόνης σε πάρτι εφ' όλης της ύλης

ΗΤΑΝ μια βραδιά από εκείνες του καλοκαιριού. Με χρώμα στη δύση, με βουητό και καυσαέριο στην ανηφόρα, με εκατοντάδες αυτοκίνητα στο πάρκινγκ. Οι Αθηναίοι αποφάσισαν να το ρίξουν έξω.

Ένας Λυκαθηττός έτοιμος να «χορέψει» πολύ πριν δοθεί το πράσινο φως. Καρφίτσα δεν πέφτει και δεν είναι ούτε εννιά. Τα πρώτα χειροκροτήμα-

Ρεπορτάζ: ΧΑΡΗ ΠΟΝΤΙΔΑ

τα μετρούν λεπτά αργοπορίας. Το «σέτινγκ» πάντως υπόσχεται πολλά και φαίνεται να ανταποκρίνεται στις υποσχέσεις του κ. Λουκιανού Κηλαηδόνη. Στο βάθος μια φωτισμένη ινδιάνικη σκηνή, ακόμη πιο πίσω ένας χρωματιστός φωτεινός ήλιος που αναδύεται απ' το γαλάζιο του ουρανού, δεξιά και αριστερά μεγάλες οθόνες και στην άκρη, κάτω από τη σκηνή το άσπρο πιάνο του «Φτωχού και μόνου καουμπό». Το «Πάρτι εφ' όλης της ύλης»

Πίσω από την σκηνή, κι ενώ ο κ. Κηλαηδόνης ετοιμαζόταν «να κάτσει σπίτι», κάποιοι τον περιμέναν για σπικκή κουβεντούλα

αρχίζει λίγο μετά τις 9.30 και στη σκηνή του Λυκαθητού παρελαύνουν ήχοι, χρώματα, μπαλέτα, χάλπινγκ, φτερά και πουπουλα ενώνοντας τον κόσμο του θεάτρου και του πάγκου μπροστά σ' ένα κοινό που φαίνεται να διψάει για ξεφάντομα. Ο κύριος Λουκιανός, οικοδοεπότης καθώς πρέπει, με ροζ πουκαμισάκι και άσπρο παντελόνι υποδέχεται στη σκηνή, τον Κώστα Αρζόγλου, την Άννα Παναγιωτοπούλου, την Ελένη Γερασιμίδου, την

Άννα Βαγενά, τον Παύλο Κοντογιαννίδη, την Άννα Καλουτά, την Αφροδίτη Μάνου, τον Μανώλη Μητσιά, τον Στέλιο Βαμβακάρη, τη μαντολινάτα του Διονύση Αποστολάτου. Μια βραδιά για όλα τα γούστα και όλες τις ηλικίες που ήταν περισσότερο «σόου» παρά συναυλία. Μια βραδιά γεμάτη τραγούδια. Πρόσωπα γνωστά και αγαπητά, με πολύ κέφι, κόμο και διάθεση φηγής απ' τα συνηθισμένα.